

La Generalitat impulsa el Catalunya Media City a Sant Adrià de Besòs com una de les apostes del país de la dècada, que preveu inaugurar el 2030

La llum de xemeneies

J. Bordes

SANT ADRIÀ DEL BESÒS

El rector de la UPC, Daniel Crespo, advertia en la presentació del Catalunya Media City que no havien tornat a venir tantes autoritats des de la inauguració del campus, el 2016. Ahir al migdia, el vicepresident del govern i conseller de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró, recordava quan, de menut, veia sortir fum de les xemeneies de Sant Adrià des del terrat del seu tiet a Horta-Guinardó. El tiet li deia que si hi havia fum volia dir que hi hauria electricitat a cada casa. Ara el govern, amb totes les institucions vinculades a la llera del riu Besòs (de Sant Adrià a Badalona però també l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la mateixa capital), aposta per un projecte que irradiarà llum en forma d'audiovisual i de videojocs per a tot el món.

Catalunya és, actualment, referent al sud d'Europa pel seu desenvolupament tecnològic, gràcies en part al Mobile World Congress i també a un sector audiovisual potent (2.000 empreses, 14.000 treballadors) i a una pujant indústria del videojoc (200 empreses, un 56% més que fa cinc anys, i amb uns treballadors molt joves).

Les autoritats mirant les Tres Xemeneies, ahir des del campus de la UPC, abans de la presentació ■ JODI PUJOLAR / ACN

Tres claus: platós de gravació, oficines per a tecnològiques i fibra òptica intercontinental

El Departament d'Empresa i el de Cultura van plantejar que Catalunya necessitava un espai de desenvolupament digital. El Departament d'Economia els va convidar a compartir el projecte. Pel president, Pere Aragonès, aquesta ha estat una de les apostes de la dècada. Sense un pressupost assignat, el projecte es preveu que s'inauguri el 2030. Ara la consellera de Cultura, Natàlia Garriga, confia que abans es puguin obrir algunes fases. El projecte

preveu estudis de gravació digital, espai per a postproducció i també oficines per a empreses de recerca digital.

De moment, el projecte s'engega amb la modificació urbanística de l'entorn de les Tres Xemeneies. Es refan els plans dels ajuntaments i també de la Generalitat. Paral·lelament, es busquen aliances d'altres administracions (s'aspira a rebre suport europeu, per exemple des de la campanya Next Generation) per fer viable un projecte

que ha de tenir la potència d'un *hub* internacional i que ha de seguir la millora ecològica a la desembocadura del riu amb un nou parc per guanyar un pulmó en un dels punts de major densitat humana de Catalunya. També la instal·lació estratègica d'aquest sector ha de repercutir en un pla d'habitatge sensible als veïns, per als quals s'ha d'obrir un camp de possibilitats amb el nou projecte.

Les alcaldies de Sant Adrià de Besòs, Filo Cañe-

te (PSC), i de Badalona, Rubén Guijarro (PSC), reclamen les inversions que, durant dècades s'han adreçat a altres territoris de Catalunya. El Catalunya Media City ha de permetre desenvolupar noves polítiques amb la revisió del pla d'habitatge i una reconversió veïnal que reimpulsi el treball i l'economia a aquesta zona.

L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, no va poder assistir a l'acte per l'endarreriment d'un tren. En canvi, Sant Adrià està a punt de disposar d'un cable de fibra òptica intercontinental. El tinent d'alcalde de Cultura, Jordi Martí, va substituir-la molt bé donant valor a un espai carismàtic que ell va utilitzar per fer una xerrada sobre el pla Cerdà, el 2009: "Vaig demanar que aturessin l'única turbina que encara estava en funcionament."

Per Martí, Catalunya se situa a cop de grans projectes. Si els Jocs Olímpics van obrir la ciutat al mar, "ara toca el riu", obviament la controvertida operació del Fòrum de les Cultures, el 2004. Aragonès preveu que el projecte, en un lloc emblemàtic, acabi pujant per les dues vessants de la llera del riu Besòs. El repte és obrir un nou front al 22@ del Poblenou. Si la geografia i la inversió són propícies. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Segones oportunitats controvertides

Dirrrty boys

Autoria: Gerard Guiz
Direcció: +Agata Casanovas
Intèrprets: Martí Cordero i Sergi Espina
Dimecres, 21 de setembre (fins al 9 d'octubre) al teatre Akadèmia.

Jon i Robert i el crim són ben reals. S'explica des del primer minut. Quan tenien deu anys van tenir

un comportament cruel reprovable i inimaginable, que els ha marcat per sempre les seves vides. Després de quasi dues dècades tancats en un centre de menors d'alta seguretat, les autoritats britàniques els han canviat la identitat i el físic. Però, el pes que carreguen, la culpa, segueix ben pesant al

seu estómac. No se la podran treure mai. Concentrats en aquest pes (i en les conseqüències) malbaraten una vida incipient encara. Tothom els veu monstres i ells s'hi senten, en bona part. La veritat és que el sistema els ha ofert una segona oportunitat i que Robert ha sabut tornar a una certa vida (sem-

pre anònima) que l'allunya de la maldat. En Jon, en canvi, s'ha quedat atrapat al bucle.

L'adaptació teatral (d'un fet que va causar gran enrenou a Liverpool la dècada dels noranta del segle passat i que encara s'amaiga i es pateix en aquella societat) s'afegeix a la del film, el llibre i la cançó que

parla de la víctima. L'adaptació de Gerard Guiz engega el comptador en l'actualitat i va fent que els personatges adults tirin enrere en el temps fins a la seva infància dels deu anys. Com Carrère a *L'adversari* i Truman Capote a *A sang freda*, en aquesta aproximació artística incideixen en els criminals i

les seves raons. Sense voler-los justificar, es convidava a posar-se a la seva pell. Descarten les escenes de *thriller* i judicial (que tant bona producció ha deixat al cinema i la literatura). També eviten fer-ne sang i fetge. L'escenografia, feta amb matalassos, serveix per parar el cop dur i aspre de la realitat. ■